

то цѣли три годинѣ ся учихъ на греческы и славенскы, като грамматики и проч., и му быдохъ тождевременно и подучитель на малкыѣ ученици и на церковно чтеніе и пѣніе.

Въ 1829, іунія 10, като имаше войнѣ благословенна Россія съ Турціѣ, убіенъ быде сам. владыка Ігнатій отъ единъ турчинъ; а баща ми на другый день ся престаи и ся погребохъ на 12. Но я, като остохъ безъ баща, оставихъ ся отъ училище-то и подучителство-то, та быдо^х около 4 год. дуканджія до кога-то сир. испоядохме съ брата ми осталы-тѣ отъ баща ни пары.

Въ 1833, април., по приглашенію изъ Пловдивъ чорбаджи Вулкову станхъ учитель въ отечество-то му Копривщицѣ цѣли двѣ год. и, понеже ми ся не увеличи заплата-та (2300 гро^ш.), отидохъ си у дома. И като ся минахъ около 8 мѣци, повыка ме пакъ въ начало-то на 1836 январ. и мя прати въ Габрово при учителя отца Неофѣта за изучаваніе на взаимноучителнѣ-тѣ методѣ, за да ся воведе и въ Копривщицѣ. И като ся согради ново училище въ слѣдующѣ-тѣ год., повыка ся тамо за учитель и Нѣгово Высокопреподобіе за по точно преподаваніе на методѣ-тѣ, гдѣ-то ся стекохъ отъ околны-тѣ страны много возрастны ученици да сѣ изучать и воведѣтъ въ отечества-та си, като въ Панагюрище, Карлово, Самоковъ и проч.

Въ 1838 дойде ни на госте единъ сродникъ отъ Самоковъ, кой-то ми ся обѣща да мя препоручи въ Софіѣ за учитель, споредъ кое-то легкоумно ся оставихъ отъ Копривщицѣ и оставихъ учителя си самъ; а я като дойдохъ тува за условіе, первограждане-тѣ и владыка Мелетій, будучи имахъ условіе съ предшественника ми Стоимена за до 3-го април. грядущаго года, не мя условихъ. И така цѣлѣ-тѣ зимѣ у Самоковъ безъ работѣ. Но коги-то ся научихъ софіянцы, че пѣшеходецъ нарочно изъ Велесъ дошелъ, за да мя види, тогава мя повыкахъ и условихъ.

Въ 1839, априль 3, съсъ заплатѣ три хыл. гро^ш. (№ 3000), квартирѣ у митрополіѣ-тѣ, а хранѣ отъ владыкѣ-тѣ. И като натуряхме въ това сущест. просто училище сѣдалища и писалища и го поправихме съ прозорци и посыланіе тувлы, започнахме дѣло-то си да извършваме точно съ голѣмы трудове, като имъ бѣхъ и псалтъ, и писарь, и преводчикъ отъ греч. на бѣлгар. и обратно, и като учехъ по голѣмы-тѣ ученицы на псалтирѣ, отъ кои-то едни станахъ учители, търговци, занаятчии, терджумане консулскы, консули, владыци и попове. Въ това осмолѣтно разстояніе отвори ся переписка изъ Одесѣ съ пок. В. Априлова и изъ Москвѣ съ пок. дедо Н. Денгоглу, кой-то нарочно челоуѣка прати до владыка Мелетія съ петст. гро^ш. (№ 500), за да служи литургіѣ на пок. му родители, кой-то, ако и да бѣше родомъ грекъ, желаше просвѣщеніе-то на народа ни и посѣщаваше ны всякъ день, а не като тоя Мелетій — въ годинѣ-тѣ 2—3 пѣты най много. И отъ ка е дошелъ, училище-то рачешкы пойде, и све като седе богословци запопи¹⁾. Гръцкій Мелетій, като иде въ Ц/гра^а и ся завърна надыханъ отъ караказана, хвана всичко бѣлгарско да гони, что-то най послѣ и мене

¹⁾ Тая бележка се отнася до софійския митрополитъ Мелетій, изпратенъ отъ екзархіята въ 1872 г.